Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26359
Copyright: Admont, Benediktinerstift

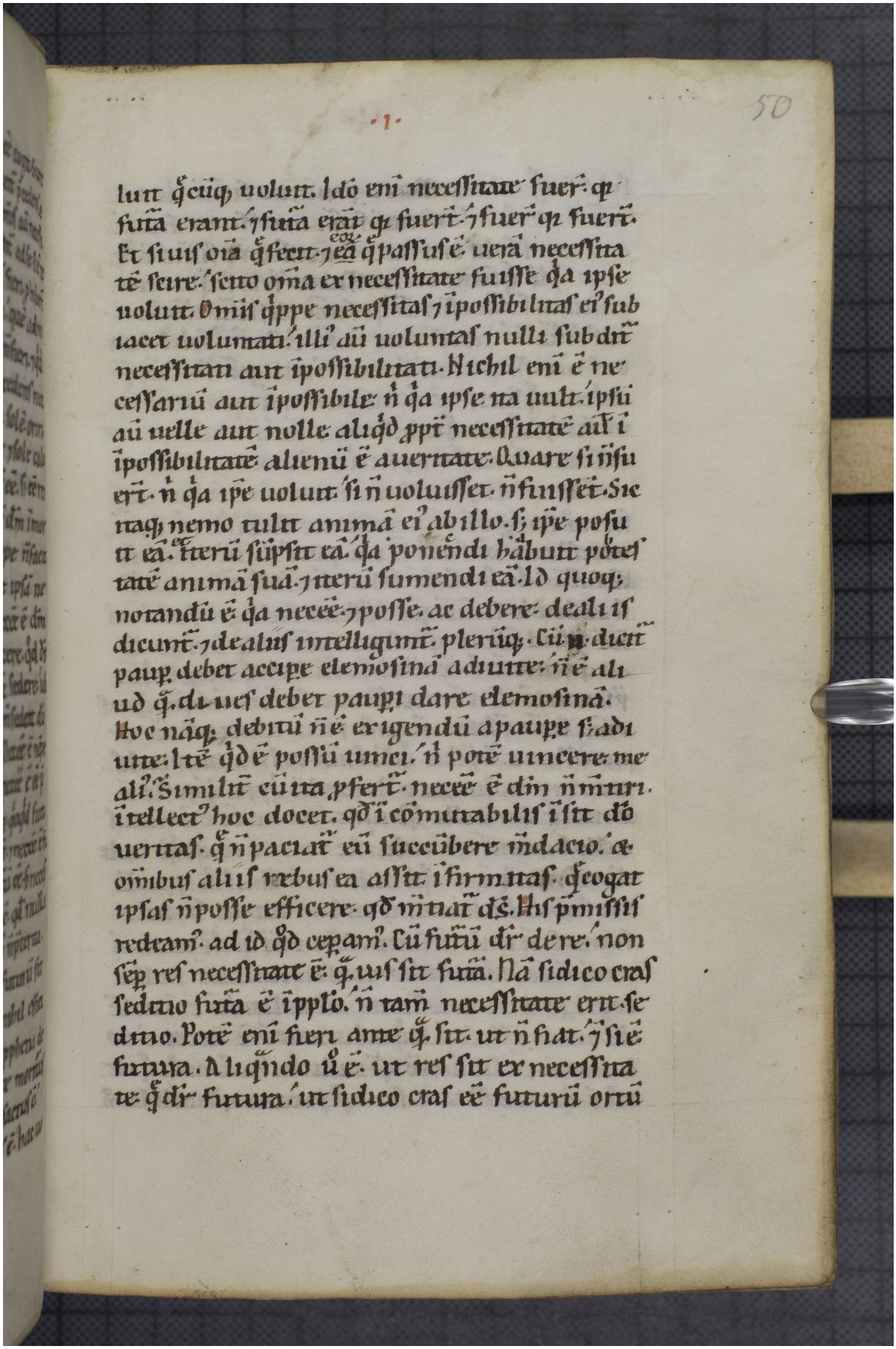

lunt q̃ cũq; uolunt. Ido enĩ necessitate fuer̃ q̃
futa erant. ⁊ futa erãt q̃ fuerũt. ⁊ fuer̃ q̃ fuerũt.
Et si uis oia q̃ fecerũt ⁊ ea q̃ passus ẽ. uera necessita
te scire. scito oma ex necessitate fuisse q̃a ipse
uoluit. Omis q̃ppe necessitas ⁊ ipossibilitas ei sub
iacet uolunta. illi aũ uoluntas nulli subdit̃
necessitati aut ipossibilitati. Nichil enĩ ẽ ne
cessariũ aut ipossibile n̄ q̃a ipse ita uult. ipsũ
aũ uelle aut nolle aliq̃d ppt̃ necessitatẽ aut i
ipossibilitatẽ alienũ ẽ auertate. Quare si n̄ su
ert. n̄ q̃a ipe uolut. si n̄ uoluisset. n̄ fuisset. Sic
itaq; nemo tulit animã ei ab illo. s; ipe posu
it eã. iterũ sũpsit eã. q̃a ponendi habuit potes
tatẽ animã suã. ⁊ iterũ sumendi eã. Id quoq;
notandũ ẽ q̃a necẽ ⁊ posse. ac debere. dealiis
dicunt̃. ⁊ dealiis intelligunt̃. pleriq;. Cũ n̄ dicit̃
paup̄ debet accipe elemosinã adiute. n̄ ẽ ali
ud q̃. diues debet paupi dare elemosinã.
Hoc nãq; debitũ n̄ ẽ erigendũ a paupe s; adi
ute. Ite q̃d ẽ possũ uinci. n̄ potẽ uincere me
ali. Similit cũ ita pfert̃. necẽ ẽ dm n̄ mutari.
itellect hoc docet. q̃d i cõmutabilis i sit dõ
uertas. q̃ n̄ paciat̃ eũ succũbere mdacio. ac
oibus aliis rebus ea assit i firmitas. q̃ cogat
ipsas n̄ posse efficere. q̃d mutat̃ dis. His pmissis
redeam. ad id q̃d cepam. Cũ futũ dr̃ dere. non
sep res necessitate ẽ. q̃. uis sit futã. Na si dico cras
sedicio futã ẽ ipplo. n̄ tam necessitate erit. se
ditio. Potẽ enĩ fieri ante q̃. sit. ut n̄ fiat. ⁊ si ẽ
futura. Aliq̃ndo ũ ẽ. ut res sit ex necessita
te q̃ dr̃ futura. ut si dico cras eẽ futurũ ortũ